

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 2 fl. (4 coroane).
Pe o jumătate de an 1 fl. (2 coroane).
Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la Tipografia „, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15.) — Telefon nr. 14.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Să ne apărăm școalele.

Am arătat în numărul trecut, care este scopul Ungurilor. Le-am văzut dorința cea mai ferbinte, dorul de a *ungurisa școalele nemaghiare* și îndeosebi cele ale *Românilor*, ca mai „periculoase“.

Cunoscându-le odată ținta mișelească de a ne răpi școalele, ce ne mai rămâne de făcut atunci, când cu toții suntem pătunși de marea lor însemnătate, când cu toții știm, că singur școalele noastre confesionale, mai sânt așezeminte în care se învață limba maicii noastre?

În fața acestor lucruri nu ne rămâne timp de *bocit*, ci cu toții trebuie să sărim în ajutorul lor, cu toții trebuie să muncim, ca școalele noastre să nu treacă în mâni străine, care nici măcar o peatră nu au pus la fundamentul lor.

Să ni-le apărăm! Dar' cum?

Antăiu și Antăiu școalele noastre au să rămână școale confesionale, a doua-
oară, *căpeteniile noastre bisericesti*, cari au supravegherea și îngrijirea școalelor să nu se lase copleșiți de forța, de puterea stăpânirii, ci să respingă, să înfrângă orice încălcare a legilor țării chiar din partea acelei stăpâniri, care li-a adus, și a căror curățenie chiar legiuitorii ar fi să o păzească neștirbită.

Căpeteniile bisericii au datorința de a se îngrijii de acele comune unde încă

nu sânt școale, să-și câștige cunoștințe din partea locului, câte venite are școala și câte ar pute să aibă, care comună nu e în stare să țină școală, și în care comună nu se poate ca uniții să țină școală deschilinită de cei neuniți.

Acele comune, care au la îndemână atâția bani, ca să plătească un învățător cu atâta, cât poruncește legile țării, adevă cu cel mai puțin 300 fl. ar trebui îndemnate, ca să-și facă școală, și totodată să se îngrijească de un *fond*, din care să se poată plăti învățătorul întotdeauna.

Ear' acele comune, care nu pot să susțină școală ar trebui ajutate și anume locuitorii ar trebui îndemnați, dar' cu tot dinadinsul, ca să dea câte ceva pentru școală, fie în *bani*, fie în *bucate*, care păstrându-se într'un grănar, la timp potrivit să se vândă, ear' banii să se adaugă la fondul merit pentru a fi plătit învățătorul, cu plata ce 'i-se cuvine, după drept și după munca ce o săvârșește.

Mai avem noi apoi și unele fonduri bisericesti. Din aceste, e drept, să dau destule ajutoare, stipendii la studenții de pe la gimnasil, reale și școale mai înalte.

Numărul acestor stipendii s'ar mai pute și răstinge sau cel puțin să nu se mai dea ajutoare la de aceia, cari sânt în stare să cheltuească prin Pesta și Cluj câte 800—1000 fl. la an și poate și mai mult. Cu ajutorarea acestora nici biserica, nici școala, nici neamul nu

câștigă mult, ci câștigă birtașii, cari ved bine pe astfel de tineri, cari folosesc stipendiile numai ca *bani de busunar*.

Din banii acestia la timpul seu s'ar da ajutor și unor școale mai sărace, s'ar cumpăra cărți pentru copiii mai săraci, s'ar pute cumpăra unelte de învățământ, mape, table, globuri, tabele de socotit și altele.

Consistoare, Asociațiune! Să ne întorcem privirile mai mult spre țerănime care este grosul poporului și să o ajutăm cât numai se poate, să o ajutăm, căci simte lipsa ajutorului nostru!

Un rău prea mult mare ce a bântuit neamul nostru și durere și azi îl mai bântue e *desbinarea, în două a Românilor din Ardeal și Ungaria, în greco-orientali și greco-catolici, uniți și neuniți*. Relele acestei desbinări sânt neșpus de mari. Dar' răul este, și n'ai ce-'i face! Nu ne rămâno alta, decât ca cu toții *împreună*, uniți și neuniți să vedem de școale și să ni-le păstrăm, căci altmintreni vom ajunge și mai rău.

Consistoarele noastre după multă socotință, după multe chibzueli au adus o hotărâre frumoasă, dar' nu numai frumoasă, ci și *mântuitoare* totodată. Ele au zis, că acolo unde uniții nu pot ridica singuri o școală, să se *împreune* cu neuniții și întors, ca astfel cu puteri unite să ridice școala și să plătească pe învățător.

FOIȚĂ.

Gazel.

Picurii cu strop de strop
Fac al mărilor potop —

Zilnic câte-un spic adună
Și 'n curând ta ai un snop.

Mergi încet și las' s'alerge
Altu cât or vrea 'n galop.

Fii stejar, să crești în lături,
Nu înalt și slab, un plop.

Nu uita trăind de corbul
Și de vulpea lui Esop.

Dacă ești cinstit, n'ai teamă
De dușman, de-ar fi Ciclop.

Fă cât poți, și las' să ridă
Cei-ce sar vicașa 'n hop.

Ear' de n'are scop vicașa,
Fă să aibă clipa scop.

G. Coșbuc.

Sus pe culme.

— Fragment dintr'o baladă populară. —

S'a zărit de zori...
Câmpu-'i plin cu flori;
Isvoarele 'n vale,
Șoptesc tristă jale;
Bolta e 'nourată,
Soare nu s'arată;
Pasările 'n crâng
Toate par'că plâng!...

Sus pe culme sus
Cine șede dus?...
Iancu cel viteaz!
El e în necaz,
El e azi în jele,
El e 'n lacrimi grele!...

Soarele apare...
Și la arătare
Iancu se trezește,
Dintr'un tainic gând
Ca prin vis, oftând!...

De pe văi adânci
Sus pe cele stânci,
Ochii își ridică,
Dar' vai nu-'i nimică
Ce lui ca să-'i placă:
Țeara e săracă;
Domnă toți sânt răi,
Ba mai mult, mișei;
Sărmanul popor
Duce jugul lor
Și când vrea dreptate
Biciul e pe spate!...

Peste dealuri, văi,
Peste drumuri, căi,
Iancu rătăcește
Din fuer doinește:
Și răsună drag,
Codrului de fag
Și fermecător
Seumpului popor!...

Iosif Stanca, pedagog.

Hotărîrea adusă, și până acum ne-impedecată de stăpânire, a îmbucurat pe tot Românul de bine și ar ar fi fost, ca să ne și apucăm, să o și prefacem în faptă.

Unele comune, e drept, așa au făcut, s'au unit și au ridicat școală și au ales dascăl neunit, dacă neuniții au fost mai mulți în sat și unit, dacă neuniți au fost mai puțini.

Folosele sînt nespuse de mari, în urmarea bunei înțelegeri între frații de aceeași limbă dar' nu de aceeași lege, e fericirea copiilor, căci sub cărma unui dascăl harnic își câștigă luminile trebuincioase omului din vremea de astăzi.

Nu toți au lucrat astfel. Unii *orbiți de patimi rele* și-au zis, că la ce să ne întovărășim cu „ceialalți”. Urmarea a fost, că nici unii, nici alții, nu și-au putut ridica școală, n'au avut de unde plăti învățătorul și astăzi stăpânirea li-a ridicat școala ungurească, unde ou toții sînt siliți ași trimite copiii și unde nici vorbă nu-i de limba românească, așa că școlarii români părăsesc băncile școlii, fără de a ști de trecutul neamului românesc, fără de a ști scrie măcar o scrisoare în dulcea limbă românească.

Oare se poate un păcat național mai mare ca și acesta, oare se poate o înfrângere mai cruntă ca și aceasta, pe care noi ni-o atragem, care noi ni-o cășunăm?

Românilor! Nu mai faceți deosebire între unit și neunit, ci dacă tocmai e vorba să faceți vr'o deosebire, faceți-o între Români *cci buni și cci răi!* Unit și neunit, trebuie să ne împlinim datorințele ce le avem față de creșterea în învățatură a tinerilor surcei.

Noi însă știm și cunoaștem felul de cărmuire al stăpânirii noastre și sîntem sătui de „buna lui îngrijire” până în gât. Școlile noastre e un spin în ochii stăpânirii și nimicirea lor e cea dintâiu și cea mai de pe urmă a lor dorință.

Se amestecă în școlile susținute de noi. Aceasta e adevărat. Ce să facem noi în fața acestui amestec nedorit și atât de păgubitor pentru noi?

Mai întăiu conducătorii bisericii noastre ar ave să se înțeleagă asupra unui punct și anume, cari ar fi *mijloacele* prin care ar pute face, ca stăpânirea să nu se mai amestece acolo, unde nu-i ferbe oala?

Până acum biserica unită merge singură, cea neunită tot așa. Ei bine, nu e un lucru urt și păgubitor a nu te însoți nici atunci, când ai să stai în fața unui dușman puternic?

Toți capii bisericilor și școlilor noastre ar trebui să se unească și să chibzuească și să arete hotărîrea până la care poate merge stăpânirea cu argații sei, ear' de aci încolo să nu dea voie ca să se amestece cu nici un preț și cu toată înfricarea ce s'ar face.

Astfel, când ar veni stăpânirea să scoată din cutare școală cutare carte, și s'ar spune verde, în ochi, că nu-i iertat să se amestece în școală și n'au dreptul de a se amesteca în afacerile de învățămînt; când ar veni cutare inspector școlar să facă neplăceri unui dascăl român, pentru-că a povățuit poporul la calea cea dreaptă, s'ar trimite de unde a venit și s'ar cere pedepsirea lui, pentru-că a cutezat să se amestece acolo, unde nu-i este iertat să se amestece, adecă în afacerile învățătorului afară de școală, unde dascălul încă are foarte mult de lucrat, ba are chiar *datorința* de a lucra, ca un fiu credincios al neamului din care face parte și care l-a crescut și i-a dat pâinea din care trăește.

Pericolul e mare și se apropie. Școlile noastre de mijloc, gimnasiile, câte biată le avem, sînt amenințate și se fe-rească Dumnezeu să nu le perdem. Școlile de pe la sate deasemenea sînt amenințate, după-cum am arătat și în numărul trecut. Nu putem sta deci nepăsători. Nu, pentru-că pierderea școlilor ar fi

nici mai mult, nici mai puțin, decât ștergerea neamului nostru, ar fi ca-și-când am căde de nou în amorțeală și în întunerecul în care ne-am aflat înainte de asta cu o jumătate de veac, când nu ne era iertat să ne ridicăm școlile.

Aceasta nu cred să o dorească nici un Român. Nu vor dori-o nici consistoarele, nici sinoadele, nici congresele bisericesti, nici poporul care are să jertfească pentru școlile.

Pericolul e mare și u'avem unde căuta scut, decât tot la noi.

Ungurizarea școlilor confesionale române să vede ca un foc din depărtare și care amenință o pustiu ceea-ce e mai scump, limba românească.

Dacă nu vom ave grije, dacă nu vom pazi cu sfințenie școlile noastre, dacă nu le vom apăra cu toată puterea, ni-le vor *ungurisa*, copiii nostri vor învăța a vorbi *ungurește*, limba ungurească va lua locul celei românești, chiar și în biserică, apoi în familie, de care să ne ferim, ca de ucigă-l crucea.

La lucru deci, nici ostenele, nici baze să nu cruțăm când e vorba de școlile, amintrile ne vom pierde și ne vom prăpădi.

Sau să muncim, să ostenim și să trăim românește, sau să trândăvim, să ne pese de-ale noastre și să murim mișelește. Una din două! A treia nu mai încape!

Să alegem dar'!

Visita Împăratului nostru la regele Carol al României se va face în luna lui Septembrie. Deși visita este numai o faptă do curtenie, totuși i-se dă o mare însemnătate. Foara ministrului pentru afacerile din afară ale Austro-Ungariei „Fremden-Angelegenheiten” a scris un articol în care laudă foarte frumos Țeara-Românească și pe regele Carol, căruia i-se face o vizită din partea unui domitor atât de însemnat, cum e și Împăratul Franz Joseph I.

Țiganul la coasă.

— Poveste. —

— Știi cosi, măi Țigane? întrebă odată un Român pe un Țigan.

— Da cum să nu știu, bade Toadere, că doară cu coasa în spate am crescut! răspuse Țiganul.

— Ei bine, dacă știi, vină mîne la mine, la coasă, c'o să-ți plătesc omenește!

— O să viu, bade Toadere!

Țiganul se ținu de vorbă, și a doua zi des-de-dimineață și intră în curte la badea Toader, cu coasa pe umere.

— Îmbucată-ai ceva prietene? îl întrebă Românul, după-ce adună toate cele trebuincioase pentru câmp.

Țiganul decum să îmbuce ceva, dar' nici seama nu cînașe nimic, cu gândul că e să trăească destul de bine a doua zi la badea Toader. Cu toate acestea, făcându-i rușine să

spună, că este flămînd așa de dimineață și crezînd că va pute răbda până la amiază, răspuse așa cam cu gura jumătate;

— Apoi de, bade Toadere, tot am mai îmbucat câte ceva. Nu mi-e tocmai foame! Bada Toader cu gândul la lucru cum era, nu-l mai întrebă pe Țigan, ci luînd fedeleșul cu apă în toporiștea coasei, porni cu pași repezi spre câmp cu lucrătorul după el. Cum ajunseră la iarbă, se și apucară de coasă.

Românul care mîncase bine înainte de a veni Țiganul la el, trăgea cu coasa știi, colea, cu toată nădejdea; bietul Țigan însă trăgea și nu prea, ca omul care nu se prea simte cu vlagă la inimă. Mai da el cu coasa, cât da; se mai opria din când în când și se uita spre sat, să vadă nu cumva vine cineva cu mîncare: mai înghiția câte o gură de apă din fedeleș, cu gând să-și înșele stomacul, giaba, căci foamea creștea din ce în ce, și mațele îi corăiau de-ți era mai mare mila de dînsul.

Așa cu chin cu vai o duse coasașul nostru până către amiază. Când colo la amiază,

ce-i trăsni prin minte hoțului de Român? — „Măi prietene, vîd că ție nu și foame, căci tot mereu dai roată pe lângă fedeleșul cu apă. Știi ce am gândit eu? Am ceva de lucru acasă și te-aș lăsa pe tine să isprăvești, ce mai e de cosit, căci și așa, nu e nu știu cît. Acum de amiază n'am pe cine-ți trimite de mîncare, dar' descără de vei isprăvi iarba până în capăt, să știi c'o să-ți dau cină, cum n'ai mai văzut de când ești!”

„Devla, devla, da rău te mai satari și cu coasa!”, gândi bietul Țigan în gândul său. Cu toate acestea însă fiindu-i rușine să spună, că n'a mîncat nimic de a doua zi dela prînz, se invol cu vorbele Românului și făgădui, că până seara va isprăvi iarba, de bună-seamă.

Și horșo, horșo, și mai iute și mai înceț, și mai pe zorite, și mai pe odihnite, destul că coasașul nostru făcu ce făcu, și colea pe inserate când încep prepelețele a cânta de culcare, iarba era tussă și rasă.

„Hei, de muncit acum am și murcit, să mai vedem și de hrănit!” zise Țiganul of-

Un cuvânt înainte.

Publicăm mai la vale articolul „Industrie și comerț” despre al cărui adevăr credem, că va fi încredințat fiecărui Român și cetitor al țării noastre. Încredințați odată de adevărul celor cuprinse în „Industrie și Comerț” credem, că fiecare va răspunde la apelul și la prospectul industriașilor români, cari au întemeiat însoțirea cunoscută și până acum publicului românesc.

Ținta înființării acestei prăvălii e frumoasă și mântuitoare totodată. Lipsa ei a fost simțită încă de mult și e simțită încă și astăzi, când tot mai mult ne cutropește străinul și indeosebi țidarii.

Prăvălia se va întemeia cu un capital de 50.000. fl. Spre sfârșitul acesta s'a alcătuit și prospectul, care am dorit ca să aibă un viu răsădit la Români și să fie împărțită însoțirea de un sprig în cât se poate de mare,

Rugăm și din partea noastră publicului românesc ca să grăbească a-și cumpăra acțiunile.

Intrarea în stinul acționarilor să fie cea dintâiu datorința a noastră.

Industrie și comerț.

Veacuri de-arindul străbunii nostri au fost legați de glie și judecați, ca afară de răsplata pentru munca lor să nu aibă nimica. Deși chiar și în timpurile noastre, încât pe noi pe Români ne privește, avem să ne luptăm cu multe greutăți, totuși putința ne este dată de a ne face munca mai roditoare.

Nu mai sunt împregiurările, care împreună numai apăsarea cu umilință. Spiritul de întreprindere nu mai este înăbușit, cum era odinioară. Fără șicanele și cursele, care ni-s'ar pute pune, nu sunt susținute de legi. Puțină băgare de seamă,

tând odată din greu, și luându-și coasa și fedeleșul Românului, porni cătră sat. Și păs, păs, păs, coala pe 'noptate cum se cade, când își elobod oamenii câinii din lanț, ajunse flămând ca vai de capul lui, la casa lui badea Toader.

— Bun găsit, bade Toadere! grăi bietul Țigan, lăsându-și pe prispă lucrurile din spate.

— Bun sosit, prietene! Dar' mai poți, mai poți?... Poștește 'n lăuntru, să mai vedem și de-ale gustării, că doar' a fi vremea!

— Vreme a, zău! răspuse Țiganul, scărpinându-se după ureche. Numai vezi de-mi fă ce 'mi-i face, bade Toadere, și dă-mi ceva de-ale gustării, că de-abia te mai zăresc de flămând ce sânt.

— Acum o să ne punem și la masă, numai să se încălzească puținel bucatele, că nevasta le trăsese mai odinioară dela foc. Dar' dacă ești așa de flămând, eată prietene prucele celea și mămăliga, care au rămas dela amezzi. Mai îmbacă din ele, până se vor încălzi celelalte bucate.

voință tare și șicanele, ori din care parte ar veni și cursele, ori din care parte s'ar pune, azi se pot și întimpina, se pot și înlătura. Călăuziți de astfel de credințe, 'ne-am cugetat cum am pute lărgi lucrarea muncitorilor nostri. Iusă așa, că rodurile muncii ce o avem în vedere, să fie mai îmbelșugată și cu timpul dintr'însele să guste cu folos nu numai acei, care iau parte nemijlocit la activitatea cea lărgită, comercianții, ci pe una sau altă cale toate păturile poporului, indeosebi industriașii, la întărirea cărora este neapărată trebuința să lucrăm din toate puterile. Și așa am venit la sfârșitul, că munca poporului nostru ca să nu mai poată sta legată de glie, ca să între și pe terenul industrial cu succesul dorit, se facă, ca oare-cum cel comercial sau neguțătoresc premergându-i să-i vină celui industrial în ajutor.

Avem începuturi de industriași, avem de neguțatori sau comercianți. Însă nu avem nici neguțatori nici industriași, destui, ca să fie cumpănă dreaptă între cei cu glia și cei cu meseria și negoțul. Nu avem destui, încât folosul muncii să fie drept împărțit și pe alte terenuri și noi Români în măsură dreaptă să le putem exploata și pe acele. Așadar' aici am cugetat să punem umărul, și să lucrăm într'acolo, ca și poporul nostru să ajungă odată ca în măsura ce 'i-se cuvine să se bucure și de roduri care le dă industria și comerțul.

Spre sfârșitul acesta încă în anul acesta ni-am întrunit mai mulți la o însoțire, care în Februarie a. c. 'și-a și început lucrarea prin deschiderea unei neguțătorii de marfă colonială. Însă fiindcă întreprinderea s'a fost întemeiat pe sistemul Raiffeisen, ear' publicul român în diferite forme, la diferite privilegii s'a exprimat, că ar fi mai bine și ar lua parte mai bucuros, dacă întreprinderea ar fi strămutată în tovărășie pe acții, am cedat și în adunarea generală din 23 Maiu

Ce era să facă bietul Țigan? Se așază ou toată nădejdea pe prunele numai de jumătate coapte și pe mămăliga dela amezzi, și dăi, dăi până le hăpăi pe toate. Cina tot nu era gata încă.

— Știi ce, prietene! încep eu eărăși hoțul de Român. Ian vezi și cu oala cea cu lapte acru și cu coaja asta de pâră mai uscată, că poate 'ți-a mai trece foamea, până-ce vor veni celelalte bucate.

Țiganul nu mai aștepta să-l mai imbie odată, ci ghiolce, ghiolc, încep să înghită la lapte acru, de gândeai că toată pe și pot și nu în gură de om. Și înghițea, înghițea, până-ce isprăvi întreaga ulcică, care nu era mai mare ea așa de vro trei-patru cupe vechi. Acum puteai bate doba pe burta lui.

Țiganul nostru sufla din greu, când eată, să deschide ușa și lelea Maria intră în casă, roșie la obraz ca para focului și aducând un purcel fript. Dar' ce pureel!... Rumea și grăsul'u, de-ți venia să-ți lingi buzele, numai uitându-te la el.

a. c. însoțirea a votat străformarea mai sus atinsă. Scopul ue este mai pe sus de formă și sperăm, că cu capitalul ce voim să-l adunăm pe calea acțiunilor îl vom și ajunge. Aceasta o zicem pe baza experiențelor din restimpul scurt de 4 luni, cu toate că greutățile, care am avut a le învinge au fost și mari și multe.

Aceasta o putem zice cu toată îndrăzneala, când știm, că intențiunea noastră este de a întemeia un isvor, nu numai de câștig bănesc, ci și de familiarizarea și propagarea de întreprinderi comerciale și industriale în sinul poporului. Prospectul ce-l transpunem în mâinile publicului român, este o dovadă viuă despre nisuința cea folositoare a subscrișilor și nu am dori altceva, decât că nisuința noastră, fiind bine primită de publicul român, să fie călduros spriginită. Credem că o recomandățiune și mai deosebită e de prisos. Subscrierea acțiunilor indicate este o cerință, este comandată de existența materială și morală a poporului nostru; este însă și o datorință patriotică în înțelesul adevărat al patriotismului și nu în cel modern al șovinismului.

Eată prospectul:

Prospect

pentru întemeierea unei societăți de consum pe acțiuni cu sediul în Sibiu, sub numirea: „Industriașul”.

1. Scopul societății este de a procura și vinde pe lângă prețuri moderate articoli comerciali, a căror procurare și vindere va afla consiliu administrativ, că e în folosul societății și a publicului cumpărător. 2. Societatea se înființează pe timp nedeterminat cu un capital de 50.000 fl., cari se împărțesc în 1000 acțiuni à 50 fl. v. a. 3. La subscriere, ca societatea să se poată înființa și să-și poată începe fără amânare multă activitatea, sânt a se plăti 30% din valoarea nominală a acțiunilor, adică după fiecare acțiune 15 fl., restul se va solvi după provocările direcțiunii; provocarea însă nu poate pretinde rate mai mari de 10%, nici în perioade mai scurte de

Țiganul se puse la masă cu badea Toader, își tăia o bucată zdravănă de purcel, dar' acum mai mănca dacă poți! Abia gustă de două-trei-ori, și pace bună. Să-l fi pușcat și n'ar fi mai putut înghiți nici o bucatură.

Bietul baramin încep să fluiere a pagubă și se uita cu necaz, când la blidul în care fusese prunele, când la oala din care se oblise cu lapte acru. Și numai eată eă lelea Maria mai vine cu un blidou, cât pe colo, de plăcinte și cu o cupă de vin. Da ce vin!....

Acum Țiganul nu se mai putu stăpâni, trebui să-și deo la iveală focul dela inimă:

— Vai ce bucate bune!

Da nu le-ați știut pune.

Ântăiu plăcintatele,

Apoi purcelatele,

Și-spoi să fi zăruit,

Cui ar fi mai trebuit!

Auzită și scrisă de:

Indiu Holderu,
savet. gr.-or.

2 luni. 4. La subscriere fiecare subscriitor de acțiune plătește 1 fl. ca contribuție la cheltuielile de fondare. 5. Membrii fondatori își reservează dreptul de a alege prima direcțiune pe cei trei ani dintâiu, conform legii comerciale §. 183. 6. În cas când s'ar subscrie mai multe de 1000 acțiuni decât cum sînt proiectate, reducerea se va face în proporție cu numărul acțiunilor subscribe, despre ce acționarii vor fi încunoștințați. Pentru sumele incurse până la adunarea generală fondatorii garantează solidar. 7. Plătirile se fac până la 31 August a. c. la „Însotirea industrișilor români“ din Sibiu.

Terminul adunării constituante se va publica prin ziare.

Pruspectul s'a compus și emis conform §. 150 din legea comercială.

Dat la Sibiu, 1 Maiu 1896.

Comitetul fondator:

Nicolae Cristea, asesor consistorial, Sibiu; Ioan Vișa, proprietar, Sibiu; Teodor Popescu, comerciant, Sibiu; Nicolau Toma, proprietar, Făgăraș; Ioan Pop, pielar, Făgăraș; Ioan Gimbesu, pielar, Făgăraș; Alexandru Aiser, comerciant, Făgăraș; Iosif Ciora, pielar, Făgăraș; Ioan Popescu, proprietar, Toplița; Dumitru Banciu, farmacist, Seliște; Stefan Oltean, mear, Blaj; Constantin Dragoș, păpușar, Sibiu; Ioan Ganca, cojocar, Sibiu; Ioan Costin, preot și redactor, Sibiu; Stan Stelea, comerciant, Seliște; Mateiu Rădulescu, pantofar, Seliște; Ioan Țintea, cojocar, Seliște; Ioan Bucșan, pielar, Seliște; Simeon Simonetti, pantofar, Seliște; Nicolae Simion, tipograf, Sibiu; Teodor Onșor, econom, Blaj.

Adunarea din Paris.

Despre adunarea din Paris, care a întărit foarte pe Ungurii de toate soiurile, „Tribuna“ primește un raport mai lung, de-adreptul din Paris, din care publicăm și noi următoarele:

Ședința s'a deschis la orele 9 seara de către dl Emil Flourens, deputat și fost ministru al afacerilor străine.

După propunerea d-sale adunarea întreagă primește următorul biuro: Emil Flourens, președinte, G. Ocașianu (Român), I. Spalaicovici (Sârb), Schmidt Beauchez (Ceho-Slovac), vicepreședinti; I. Ghica (Român), I. Gruici (Sârb) și G. Hora (Ceho-Slovac), secretari.

Pe estradă, alături de biuro au luat loc numeroase persoane însemnate din lumea politică și presa parisiiană:

Domnii Le Seune, deputat, Millevoye, fost deputat, Georges Thiebaut, Charles Loiseau, Georges Blachon, fost director al ziarului „L'Europa“, Povolon, ziarist la „Paix“ și la „Le Nord“, Sansboluy, președintele Ligei patrioților, Fayot și alți mulți, al căror nume ne pare rău, că nu 'i-am putut afla.

Presa parisiiană era reprezentată prin „La Patrie“, „Le Soleil“, „Libre Parole“, „Le Temps“, „Les Débats“, „Gill Blas“, „La Paix“, „Le Nord“, „XIX. Siècle“, „Voltaire“, „Le Rappel“, „L'Intransigent“, „L'Echo de Paris“, „La Justice“, „Agence Havas“ și altele.

Presa străină era reprezentată prin ziarele „Narodny Listy“, „Tribuna“ și altele.

Dl Emil Flourens începe prin a spune, că peste douăzeci-și-cinci de milioane de popoare nemaghiare sînt apăsate în chip nemilos, de către Unguri. Arată însemnătatea adunării, care este o marea protestare a ungurisirii cu sila a Românilor, Sârbilor și Slovacilor. Datorința Franciei e de a sări în ajutorul celor asupriți, cari numai așa vor pute să lucre conform principiilor dela 1789. Cuvintele dlui Flourens au fost acoperite de o salvă de aplause. Vorbirea dlui Flourens se va tipări în curînd.

Dl Divadinovici, Sârb, ia cuvîntul după dl Flourens și arată, cum Ungurii prin milleniul lor vor să înșele părerea obștească europeană și cum prin șgomotul sârbărilor voesc să înăbușe strigătele de durere ale popoarelor nemaghiare. Face istoricul sârbărilor din Ungaria și în câteva cuvinte, foarte des aplaudate, arată prigonirile la cari sînt supuși Sârbii din Ungaria. Sfirșește strigînd: *Trăescă Francia! Trăescă popoarele subjugate!*

Dl Ocașianu arată cum Români sînt scoși din viața politică a statului unde ei și cu celealte popoare nemaghiare alcătuesc majoritatea în stat. Prin goane nesfirșite, Ungurii voesc să înăbușe ori-ce simțămînt românesc. Despre milleniu vorbitorul spune, că departe de aceea-ce cred Ungurii, o gloriificare a faptelor lor, în adevăr e cea mai bună dovadă despre nepriceperea lor de a domni și a conviețui cu alte popoare. Într'adevăr, dovada cea mai bună e neînțelegerea ce a stîrnit la toate popoarele atât din lăuntru, cât și din afară.

Dl Schmidt Beauchez, Ceho-Slovac a avut un mare câștig vorbirea dînsului a fost des întreruptă prin dese aplause. Arată cum Ungurii nu pot să sufere ori-ce semn de viața națională la Români, Sârbi și Slovaci. Sfirșește cerînd ajutorul Francezilor; mai ales, că Ungurii în 1889 au avut nerușinarea să spună prin graiul lor, că siguranța e dată de gol în Paris pe timpul expozițiunii. Tot acesti Unguri cer, ca sfatul comunal al Parisului să dea numele de Budapesta unei strade din Paris. Se ridică cu tărie împotriva acestui fapt, care ne dovedește cât de fără obraz sînt Ungurii, cerînd ajutoare celor, pe cari 'i-au batjocorit mai acum câțiva ani.

Dl președinte dă apoi cuvîntul dlor Ghica, Gruici și Hora, cari dau cetire telegramelor primite din România, Transilvania, Sârbia, Boemia, din Slovacime, Mînich, Viena, Bruxella, Geneva, Lecusanna și din alte părți. Frumoasă impresie a făcut cetirea telegramelor primite din partea a peste o jumătate de milion de Slovaci din America.

Numărul telegramelor e peste 200 și toate se sfirșesc prin cuvintele: *Trăescă Francia! Trăescă Flourens! Trăescă popoarele nemaghiare din Ungaria! Jos Ungurii! Jos milleniul!*

Ședința s'a ridicat apoi în mijlocul unei însuflețiri foarte mari. Adunarea aceasta a dat naștere unui șgomot în foile și în publicul francez. După București, Viena, Belgrad, venise al Parisului rînd, ca să se pronuțe în chip așa de curajos împotriva sârbărilor millenare ungurești.

Onoare comitetului celor trei naționalități.

Trist, dar' adevărat.

Panciova, în 3 Iulie 1896.

Dela desființarea confiniului militar (graniței), o parte însemnată a poporului român din comunele așezate în părțile Panciovei, au căzut așa de tare în prvința morală și bănească, cum nu se mai poate vedea în alte părți. Conducătorii fără suflet, lacomi și orbți de tot felul de patimi, prin mijloacele cele mai urte și necinstite au lucrat mult la stingerea simțămîntelor naționale, morale și religioase din popor, încât astăzi, când vedem purtarea frunțășilor din aceste comune, ni-se frînge inima de durere. Români din comunele Ofcea, Doloaze, Sătul-nou, Uzdin, Glogoni, Alibunar, Sălcuș, Sîn-Mihail și a., afară de puțini, atîta 'și-au uitat de neamul și religiunea lor, încât zi pe zi s'au făcut uneltele cele mai mârșave contra neamului și bisericii lor.

Acesti oameni, odinioară atât de aprigi pentru apărarea patriei și a tronului, astăzi — toată cîntea aceloră, cari nu sînt așa — nu mai sînt stăpâni pe voia și mintea lor, din pieptul lor s'a stîrșit aproape tot ce e bun și frumos, pentru că se-'și îndestulească poftele lor dobitocești. *Zic poftele dobitocești, căci ce alta a însemna rîvna și lupta desădejduită și nechibzuită a celor mai mulți plugari pentru câștigarea de slujbulițe comunale, în cari ajungînd, părăsesc casa și moșia plugul și sapa, și își petrec draga ziuliță alergînd dintr'un birt într'altul și cerșind muftă dela unul și dela altul, nenorocit, cărora după drept a trebuit să le facă ceva pe voe.*

Acest rău, adevărat datina de a bea rachiu și a mânca pe punga altora s'a lăsat așa de tare, încât astăzi nu numai țeranii simpli, ci și căputații umbli în ruptul capului după slujbulițe, oase de ros, își vînd sufletul diavolului și părăsesc tot ce e mai scump, numai ca să poată șede cu zilele, ba chiar cu anii întregi, cerșind beuturi, mîncări și țigări domnești dela aceia, cărora li-a făcut vre-un bine, ce după drept trebuia să-l

facă. Pe dinaintea birturilor, în unele comune se ved o mulțime de oameni mai toți muftași și lingăi, așteptând se facă ceva chilipir.

Alcoolismul, adică boala de a bea rachiu mult, acum nu e lătită prin aceste comune, căci prin birturi nu se ved astăzi decât mai numai oameni prăpădiți, flămânzi și setoși după slujbulițe. Cu astfel de oameni puternicii zilei fac ce vreau, îi fac codorște de topor, contra binelui poporului.

Poporul e silit a aștepta mila acestor „răchiesi“.

Spiritul, adică râvna de speculațiune, foarte înaintat la poporul nostru din aceste părți, 'i-au făcut pe cei mai mulți lacomi și a' înecat ori-ce iubire de neam și omenie. *Cultura, lumina de astăzi, biserica, școala și alte așezăminte folositoare* sunt cu totul fără putere față de răul înrădăcinat în partea cea mai mare a poporului.

Țeranul din aceste părți suferă de multe rele și neajunsuri și pentru toate acestea învinovățește pe domni, cum zice ei, pe civili, dar' aceea nu vrea să vadă, că el a dat ajutor domnilor pentru răchie, papricaș și foarte mulți, pentru nădejdea de a ajunge în vre-o slujbă.

Oamenii, cari fac toate pe voia lingăilor și însuși sunt lingăi, nu trebuie să plângă de soarta ce 'și-au făcut-o.

Sunt așa de stricați oamenii, cum au fost nici pe vremea păgânilor. Căci ce alta însemnează nemernicia lor decât a trece la *secta năzdrănilor* numai așa din prostie și speculație, și ce însemnează spre pildă îndobitocirea acelor creștini gr.-orientali români, cari se țin morțiș de biserică, numai ca să o *batjocorescă*. Să amintim pilda cea rea numai a *Sătenilor-noi*, unde căsătoriile religioase — la biserică — *au încetat* mai de tot de când a venit legea de înregistrare civilă.

Când acești oameni se vor trezi, va fi târziu, până atunci le va eși părul prin cămășă. Când vedem purtarea scandaloașă și soarta acestor oameni, ne vine în minte cântecul românesc: „*Când vrca se bată Dumnezeu pe om, îi ia mintea*“.

O.

SCRISORI.

Lupta în comitate.

Giurul Cacovei, în 28 Iunie 1896.

Onorată Redacțiune!

În 26 Iunie 1896 am avut a treia-oară alegere de membri comitatensi în cercul *Comorîștii*, alegându-se și acuma a treia-oară tot bărbați din partidul nostru național; și parca stăpânirii suferind și acuma bătaia bine meritată întrucât ca și în celelalte două rînduri, când au fost învinși și pentru-că n'au știut să facă nimic sub diferite pretexte cari nu-'mi sunt cunoscute.

Voturi sau dat 459, dintre cari partidul nostru a obținut 237, ear' partida contrară

222, deși în urmă s'au adus voturi pe cari le-au plătit cu 2 fl., și acestea au fost din frumosul sat abia 3 chlm. departe de Comorîște, *Forotic*, pe ai cărui locuitori 'i-au adus harnicul jude de acolo întrucât ca pe niște vite, ba 'i-au condus la localul de votisare nu pe unde era intrarea și era adunată mulțimea, ci pe o ușă laterală.

Brav s'a purtat comuna *Ticvanului-mic*, care în frunte cu preoții sei *A. Pop* și *A. Giurca*, precum și cu învățătorul *Drinca* a dus la urnă 103 de voturi și încă pe picioare, cale de vre-o 3 ore de departe, era măreț a-'i vedea pe bravii Ticvăneni cei mici, cum cu corul și câte doi, în frunte cu preoții trec pe strădele Ticvanului-mare și Comorîște.

Asemenea brav s'au purtat Cerne, care încă a adus 51 voturi, ear' judele de acolo numai 1, ear' din Comorîște ce pe partea poporului am căpătat 83 de voturi.

Foarte slab s'au purtat preoții din *Forotic*, așa că nici alesul Petru Popovici nu a lucrat nici măcar ca un vot să aducă, ba ce e mai mult, nici d-sa nu a votisat, ci ales a fost din grația altora, apoi mai sunt acolo încă 2 preoți și încă unul tinăr, cari ambii precum și învățătorul au dormit, căci vezi Doamne, nu vreau să se urască cu protopretorul.

Tot rău s'a purtat și preotul din Comorîște *Mitter* și docentul seu așa, că au lăsat turma să vină fără păstori, ca și ei nu cumva să peardă grația protopretorială.

Mulțumită ne exprimăm domnilor avocați din Oravița, Muntean, Mangiuca și Cornean, cari au avut bunavoință a se prezenta între noi și așa a ne apăra în contra nedreptăților și asupririlor ce se comiteau din partea protopretorului, care cu ori-ce preț ar fi vrut să ese învingător, și pentru aceea s'au pregătit cu un număr de gendarmi, dară blândul popor a stat liniștit având în mijlocul seu 3 avocați și 4 preoți.

Aleși sunt: Petru Popovici, Ioachim Dobici, Corneliu Strimbeiu și Victor Poruț.

Nu știm dacă nu va mai afla spini în calea sa, ca să mijlocească nimicirea alegerii.

Înainte, bravilor Ticvăneni-mici, căci voi aveți să arătați lumii, că sunteți deuni urmași ai marelui Traian; de se va nimici și această alegere aveți să arătați, că voi nu vă veți lăsa să fiți seduși de nimenea.

Dumnezeu să ne ajute și să ne binecuvinte pe toți cei-ce am votat cu partidul nostru național.

Unul dintre cei de față.

Oameni harnici.

Săcel, 17 Iunie v. 1896.

Domnule Redactor!

Cu încredința d-voastre îmi împlinesc datoria de a mulțumi din inimă și pe această cale bunilor și credincioșilor proprietari din comuna Săcel, cari pe lângă toate greutățile, ce le-a avut până azi, cumpărând de curând dela magistratul sibian păduri, moară și edificii cu dreptul de regal în sumă de 35.000, florini adătoare pe teritoriul comunei Săcel, plătind din acea sumă până acuma o sumă însemnată parte prin repartițiuni, parte prin vînzarea lemnului, mai restând acuma numai cu vre-o 8—9000 fl., pentru cari realități au purtat moșii și părinții noștri proces.

Și acum perzând pe banul lor păstor sufletească *Ioan Platoș* — ținându-se în 16/29 Iunie a. c. sinod parochial sub presiunea dlui protopresciter Dr. Nicolae Maier, pentru stă-

torirea stolei fiitorului preot, luând parte la acel sinod și dl protopretor al cercului Săliște, dl *Petru Dreghiciu*, care e vrednic a-'i aduce o mulțumită deosebită, aducând prin cuvîntarea sa cea bine potrivită pe membrii sinodului, cari s'au învoit nu numai la aprobarea stolei, ci și la propunerea d-sale s'au îndatorat a crea un fond bisericesc, îndatorându-se de a dărui de fiecare familie câte o felderă (20 litre) de bucate pe an, care au a se da în termen de 5 ani, dispunând biserica noastră în restimp de 5 ani de un capital de peste 1000 fl., din care fond se pot ajuta familii sărace, începând din acest an.

Nicolae Platoș,
ca not. al sinodului parochial.

Loc deschis.*)

Corul vocal român gr.ort. din *Cuvești* (Kövesd), sub conducerea harnicului învățător *Georgiu Tomi* a dat în Lunia Rosaliilor, 13 Maiu n. a. curent un concert împreună cu joc, cu un rezultat atât moral cât și material între impregiurările, de azi, mulțumitor. Petrecerea a fost animată și a ținut până în în zori de zi. După detragerea cheltuelilor avute, a rămas un venit curat de 31 fl. 95 cr., cătră cari sau mai adaus 6 fl. 63 cr. bani gata din anul trecut, de tot 38 fl. 58 cr., care sumă de bani, potrivit, înțelegerii avute s'au hotărât a se depune în cassa de păstrare pentru cumpărarea unui steag pe seama corului. Suprasolviri am primit dela următorii domni: Corneliu Iorgovici, not. în loc 2 fl.; D. Paul Sebescin, notar în Hodoș 1 fl., dl N. Zolo, vice notar în Hodoș 1 fl., dl E. Cioloca, adj. not. în loc 1 fl., dl Pinteș 1 fl., Gendarmeria din Labașinț 1 fl. 50 cr., I. Suciș, preot în loc 1 fl., A. Dehelian, of. la județul din Lipova 1 fl., Iul. Barzu, inv. în Sistaroveț 1 fl. 15 cr., I. Covaciș, pădurar în loc 1 fl., Iacob Kohn, neguțător în loc 1 fl., Ardelean, neg. Comiat 1 fl., d-șoara Pana Levi, Timișoara 1 fl., Iulia Sax 1 fl., cărora li-se aduce cea mai ferbinte mulțumită. Cuvești, în 23 Maiu 1896.

Z. Helișcu,
cassarul corului.

CRONICĂ.

Proces pentru „Noi vrem pămînt“. S'a scris și în foaia noastră despre neplăcerile ce 'i-le-au cășunat judecătoria din Făgăraș dlui *Harie R. Banciu* pentru-că a declamat la o petrecere din Făgăraș poezia lui *George Coșbuc* „*Noi vrem pămînt*“. Acum 'i-s'a dat un nou act, prin care soții dînsului pîrțiți mai înainte sînt mîntuiți de cercetare și de proces, pe când dl Banciu e pîrțit și pus sub acuză, pentru-că prin *semnele mînilor* ce le-a folosit la declamarea poeziei ar fi atîtat la ură pe poporul românesc împotriva Ungurilor. Dl Banciu e acuzat și pentru-că a oprit musicanții să cânte „*Csárdás*“. Noi știm, ca petrecerea din Făgăraș a fost românească, prin urmare cântarea „*Csárdásului*“ n'avea loc; poezia „*Noi vrem pămînt*“ chiar de Curie a fost recunoscută ca *neafîțătoare*, pentru-că ea nici nu vorbește despre necazurile noastre, ci despre necazurile țerănimii, suferinde pentru nesațul ciocoilor de peste Carpați. Judecătoriile și tribunalele se arată mai mîntoase ca Curia, care și ea e ungurească!

*

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

Preot și dascăl. Baia-mare, 6 Iulie 1896. - Din giurul Băiei-mari ni-se scrie: Preotul *Ioan Chimpan* din comuna Groși se laudă prin foaia ungurească „Nagybánya és Vidéke” că ar fi sârbat cu drag milleniul, dacă nu l'ar fi împedecat în fapta patriotică învățătorul local *Paul Lupan*. Învățătorul Lupan din această pricină a fost aruncat dela oficiul seu prin *Stefan Bilțiu*, protopopul Băiei-mari. Noi cunoaștem atât intrigile cât și persoanele, care figurează în afacere, știm și scopul care a îndemnat pe protopop la asemenea purtare fără substrast legal; dar' de astă-dată nu voim a preveni judecata dreaptă a forului competent. Dacă vorbă este să spunem adevărul, atunci un lucru este curat, că *Paul Lupan* de un șir lung de ani a împedecat pe preotul seu dela multe fapte compromițtoare și condamnabile, l-a scutit dela lucruri slabe, sfātuindu-l tot la fapte bune. Până în acest an millenar, preotul slăbănog n'a eșit la iveală cu slugărnicia și lingușirile numai din cauză, că era învățător. Astăzi *Kimpán János*, prin sfatul protopopului își dovedește însușirea de slugărnicie și lingușire în paguba onoarei datorinde clerului. Am văzut steagul millenar pe casa protopopească; dar' n'am crezut ca să facă și mai mult! Lupan, ca învățător bun, a muncit pururea pentru deșteptarea, luminarea și înaintarea poporului: alcătuid cor din tinerii satului, a lucrat cu zel pentru biserică. În anii din urmă la stăruința lui se clădi școală nouă cu casă și sală de propunere spațioasă, care face onoare comunei: toate acestea le-a făcut stânginit fiind de preotul nepricepător.

Privitorii.

Un dar frumos. Primim următoarele studii despre un dar făcut de către un Ungur, a cărui pildă ar pute să o urmeze și Români: On. d-le Redactor. În cercul Lăpușului avem un deputat dietal cu numele *Simó Lajos*. Dînsul este un om bun și nu face deosebire între Ungur și Român. Dînsul a dăruit pentru lipsita noastră școală din *Lăpușul-unguresc* o sumă de 300 fl., pentru care li aducem cea mai călduroasă mulțumită.

Teodor German,
curatorul școlii.

La meserii. Un băiat în vîrstă de 12 ani, a absolvat cele 4 clase normale, vorbește l. română și ungurească, caută un stăpîn mîsar de naționalitate română. Cel-ce are lipsă să se adreseze Redacțiunii foi noastre.

Căsătorie jidano-creștină. În orașul Kismárton (ctul. Sopron), fiul unui avocat luteran și-a încredințat de soție pe fiica unui mare neguțător jidan. Părinții însurăteilor s'au învoit, ca copiii ce s'ar naște să fie toți Jidani, ca să se sporească n-amul lui Israil. Rabinerul jidan însă a spus, că căsătoria aceasta nu o va binecuvînta. Nici n'a binecuvîntat-o. Nici necredinciosul avocat nu și-a bătut mult capul cu lucrul acesta, căci în ziua de azi și cununia civilă e în testulitoare. Dar' rabinerul a spus și aceea, că pe copiii însurăteilor încă nu-i va primi în sinul sinagogeii jidovești. În cele din urmă avocatul s'a învoit la toate, a lăsat să i-se batjocorească legea, numai și numai ca ficiorul seu să ajungă la averea cea mare a Jidancei. Când la masă după, cununie, Jidanul nu a vrut să șadă la o masă cu avocatul, căci după-cum a zis el, li era rușine să stea cu un creștin la masă. Așa a și făcut, s'a sculat, a mers și a prânzit acasă și apoi a venit din nou. Acum i-s'au deschis avocatului ochii, dar' a fost prea târziu.

Întîmplări de moarte. Afăm cu durere, că dl *Dumitru Baltes*, părintele responsabilului nostru a răposat Joi, în 23 Iulie n., la 5 ore dimineața, în Ocna-Sibiului, în vîrstă de 72 de ani. Trimitem condolențele noastre familiei întristate.

— *Ioan Dobrin*, econom în Bucium, comitatul Făgărașului a murit în etate de 60 ani. Răposatul a slujit în tinerețe 14 ani ca învățător calificat prin cursul instituit sub absolutism, în Orlat.

— *Aurélian Suciu*, fiul d-lui Alexandru Suciu din Mediaș, a murit în al 11-lea an al etății. *Fie-le țărîna ușoară!*

Petrecere de vară. Sâmbătă, la 1 August st. n. a. c., se va arangia o petrecere de vară în sala școlii din *Cut*. Venitul curat este destinat „Fondului școlastic”. Începutul la 8 ore seara. Prețul intrării: de persoană 80 cr., de familie 1 fl., 50 cr. Suprasolviri și oferte marimonioase pentru „Fond. școl.”, se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică. NB. P. T. gardedame sînt rugate a se îngrijii de victualii. De *vin gratis* s'a îngrijit comitetul arangiator.

Gendarmi păcăliți. Din comuna *Cornățel* de lângă Sibiu ni-se vestește, că mai zilele trecute să preumblau doi gendarmi pe străzile acelu sat. Deodată napădesc asupra unui țeran și îl lovesc cu patul puștii. Țeranul simțindu-se cu totul nevinovat, s'a aprins și scoțîndu-și cuțitul mi-a flierit pe cei doi gendarmi, le-a luat puștile și apoi i-a făcut scăpați.

Stațiuni învățătoresci. Cu terminul de 31 Iulie s'a scris concurs la următoarele stațiuni gr.-cat. I. În protopopiatul Coșocnei: 1. În *Berchiș* cu emolumentele: 20 jug. arător și cositor (200 fl.), pășunat de 2 vite (10 fl.), în bani 40 fl., stolă 20 fl., adjut dela stat 60 fl. 2. În *Corpadea* cu emol.: 97 fl. din repartitie, 5 jug. (60 fl.), 97 metrete mari de cucuruz (116 fl.). 3. În *Chirișul-rom.* și *Vaida-Camaraș* cu emol.: din repartitie 130 fl., din regale 22 fl. 50 cr., 18 metrete mari de cucuruz (18 fl.), lectical, stolă și realitățile cantonale din *Chiriș* (129 fl. 50 cr.). — II. În protopopiatul Turdei la staț. din *Copand* cu emol.: 223 fl. 50 cr. din repartitie, 7 jug. și stola cantonală (76 fl. 50 cr.). — III. În protopopiatul Catinei la staț. din *Sâmbotelec* cu emol.: 150 fl. dela proprietarul I. Leoca, 6 jug. (50 fl.), stola (25 fl.) La toate stațiunile acestea se află locuința și grădina.

Stațiuni greco-orientale. Un post de profesor ordinar la *gimm. din Brașov* pentru filologia modernă, unul pentru latină și elină. La comerciale și reale un post de profesor pentru română și germană, unul pentru geografie și istorie, un post de profesor suplent pentru matematică și fizică. Un post de profesor extra-ordinar pentru muzica vocală, împreunat cu conducerea corului vocal bisericesc dela biserică rom. gr.-or. dela S. Nicolae din Brașov. Terminul din urmă pentru a concura e 1 August st. v. 1896. Salariul: pentru prof. provizori 900 fl., pentru prof. definitivi 1200 fl., cinci cuincuenalii de câte 100 fl., bani de quartir 200 fl. și drept de pensie. Profesorul suplent 800 fl., eel extraordinar va căpeta 600 fl.

Un post de a II-a învățătoare la școala Reuniunii femeilor române din *Abrud*. Salar 300 fl., quartir liber și lemne. Concursele se pot trimite până la 3/15 August la comitetul Reuniunii.

Avis!

Atragem luarea aminte on. nostrilor cetitori, că cu numărul viitor oprim trimiterea foi la toți acei domni, care n'au plătit încă pentru a doua jumătate a anului curgător. Pe așteptare de nime nu trimitem foaia. Să se grăbească deci toți aceia, care sînt în rezonanță, să trimită grabnic banii, ca să ne fim siliți a întrerupe trimiterea foii.

Cărți noue.

La librăria „Tipografia” din Sibiu se află de vînzare următoarele cărți apărute și curînd:

Din „Biblioteca pentru toți”

Nr. 60 „*Abatele Prévost*”. Manon Le-caut, roman, I.

Nr. 61. „*D. R. Rosetti*”. Trotuarul Bucureștiului.

Nr. 62. „*Tennyson*”. Enoch Arden. poemă trad. de H. Lecca.

Nr. 63. „*Demetriu C. Ollănescu*” (*Cacciò*)^a Satire.

Nr. 64. „*I. Costin*”. Spre primăvara poezii.

Nr. 65. „*Abatele Prévost*”. Manon Le-caut (roman) II.

Nr. 66. „*Abatele Prévost*”. Manon Le-caut (roman) III, cel din urmă.

Nr. 67. „*Universul și minunile lui*” (vol. I.)

Nr. 68. „*Universul și minunile lui*” (vol. II.)

Nr. 69. „*Universul și minunile lui*” (vol. III., și cel din urmă).

Nr. 70. „*Legenda Țiganilor*”, Petru Dulfu.

Fiecare număr costă 16 cr., plus poșta

Din „Biblioteca nouă” ce se edă la Cluj Iova au apărut următorii numeri:

Nr. 1. *Byron Lord*. „*Mazrep*”, trad. de G. Coșbuc.

Nr. 2. *Lugojianu O.* Boscărie. O povestire bare la Iași în 1834.

Nr. 3. *Telcor D.* Povestiri.

Nr. 4. *Antonescu L.* Din viața sărăcă.

Nr. 5. *Baiulescu Maria.* Note și impresiuni.

Nr. 6. *Păun Vasile D.* Catastrofa Nibelungilor.

Fiecare număr costă 6 cr. plus poșta

POSTA REDACȚIEI.

D-sale D. R. în Gertenis. 1. Preotul *Ștefan* și-a căpătat răsplată prin alungarea lui din postul onorific de preș. al comitetului par. Dacă după aceasta nu se va îndrepta, atunci cele mai aspre cuvinte le vom folosi față de dînsul. Curînd se va începe cu publicarea preșului *Bucureștilor*. 3. Poporul de acolo, să înțelege, e foarte vîntnic, dacă și fără învoirea preotului să apucă de la directia bisericii.

D-sale P. G. în D. Ca anunț da. alministratului, căci am plăti noi 30 cr.

D-sale G. Demșoreanu. Puținică răbdare.

Correspondentului din Coroi-Sănmărtin. Nu s'a făcut nici o cercetare și nici dreptul n'au să se plătească.

D-sale Ioan Jurcan, Oloșag. Vom curînd bine și unele, și altele.

Correspondenților din Săulești. Fiind o așteptare privată a d-v., nu ne amestecăm. Contra carșășului de adv. N. puteți face arătare, dacă intră în v'ă înșelat.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes
Proprietar: Pentru „Tipografia” societate de acțiuni: V. H. Dressnandt.

LOTERIE.

Tragerea din 18 Iulie n.

Budapesta: 28 24 35 18 7

Tragerea din 22 Iulie n.

Sibiu: 52 72 67 20 73

Tirgurile din săptămâna viitoare după căl. vechiu.

Luni, 15 Iulie: Merghindeal, Păpăuț, Pusta-că-măraș.**Marti, 16 Iulie:** Buza, Murș-Sân-Paul, Szentegyházoș sau Kápolnás-Ujfalu.**Vineri, 19 Iulie:** Telegdi-Baton.**Sâmbătă, 20 Iulie:** Olpret, Basna, Băiuț, Egerhát, Cluj, Miklosvár, Porumbacul-de-sus (tirg de vite), Sereada-Murșană, Sângeorgiul-român (comit. Bistrița-Năsăud), Țerebeș, Vaida-rece.**Călinđerul săptămânii.**

Zilele	Călinđerul vechiu	Călinđer. nou	Soarele	
	Dum. a 9-a d. Ros., gl. 8, sft. 9.		răs.	ap.
Dum.	14 Apost. Achila	26 Ana	4 26	7 34
Luni	15 SS. M. Chiril și Iul.	27 Pantaleon	4 27	7 33
Marti	16 S. Muc. Atinogen	28 Inocențiu	4 28	7 32
Mierc.	17 † M. Marina	29 Marta	4 29	7 31
Joi	18 M. Iachint și Emil	30 Avdon	4 30	7 30
Vineri	19 Cuv. Macrina	31 Ignat I.	4 32	7 29
Sâmb.	20 † S. Prooc. Ilie	1 Aug. Petru	4 33	7 27

„TIPOGRAFIA“

societate pe acțiuni din Sibiu

Îndeplinește tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipărește cărți de tot felul, înștiințări de căsătorie, înștiințări de moarte, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile cât se poate de ieftine.

Deasemenea „Tipografia“ primește în editură cărți școlare și peste tot cărți scuze anume pentru popor, precum sânt povești, snoave, poezii populare, istorioare, romane, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în limba poporului și de deasemenea.

Fiind „Tipografia“, societate pe acțiuni **avere națională**, bine ar fi, ca românii acei să-și comandeze cele de lipsă, dar nu la străini.

Coase de tigae, fer vërsat, oțel

de cele mai bune, și pe felelat

Lungimea: 70 75 80 85 90 ctm.

1 dărab fl. —.80 —.80 1.— 1.— 1.—

Ori-ce coasă vëndută la mine **pe felelat**, care nu corespunde, se primește înapoi, sau se schimbă chiar și când ar fi fost bătută sau folosită. [1431] 10—

Pentru fiecare coasă se dă și o așa numită hârtie de felelat.

La cumpërarea deodată alor 10 bucăți se dă una de bașca pe deasupra.

C. F. JICKELI,
prăvălie de fer, Sibiu, Piața-mică.

Douë cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vëndare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

col. 12 profeși întomnitați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Eliu Dopp.

Prețul 10 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Tocmai a apărut și se află de vëndare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

ȘI

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

IN

UNGARIA

DE

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Fabrică de casse.

Am onorul a aduce la cunoștința p. t. publicului, că am mărit atelierul meu și am arangiat o fabrică de casse.

Spre încredințare, că furnizez numai marfă bună și frumoasă, servească împregiurarea, că vënd casse fabricate exclusiv numai de mine, și stă în voea fiecărui a să convinge cu prilegiul comandelor în atelier de-pe bunățatea materialului și conștientiositatea executării.

Încredințând p. t. publicul pe deplin, că atât la cassele noue cât și la reparături și deschideri voi face cele mai ieftine prețuri și voi executa în cel mai conștientos mod toate comandele, semnez în speranța unei clientele binevoitoare [950] 14—

cu distincă stimă

Gustav Moess,

strada Poplăcii-mare Nr. 8.

Comunelor bisericesti și politice li-se acordă și plățirea în rate.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“.

EDITURA

„Revoluții rom. de agricultură din comitatul Sibiiului“.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincea
revidată și completată
de**Dr. Danil Popovici-Barcianu.**

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-roman costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

**Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA“**

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[803] 40—

asigurăză prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliu etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe cazul morții și pentru termine fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1892 fl. 954,106.—	în a. 1870—1892 fl. 754,999.32
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
în a. 1895 „ 50,463.35	în a. 1895 „ 66,862.11
Suma fl. 1.095,828.40	Suma fl. 934,639.71

2,080.468 fl. 11 cr.

Conform bilanțului pentru 1895 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

960.343 fl. 42 cr.**Prospecte și formulare se dau gratis.**

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu. (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

De vânzare.Se află de vânzare din mână liberă
mai multe rinduri de
vestminte moderne

elegante, puțin usate, cu prețuri bagatele.

Unde? — Se poate ști dela administrația „Tribunei“.

[1819] 2—2

Un învățăcel

se primește în franzelăria (Weissbäckerei) lui

Stefan Moga,

Sibiu, strada Trenului nr. 4.

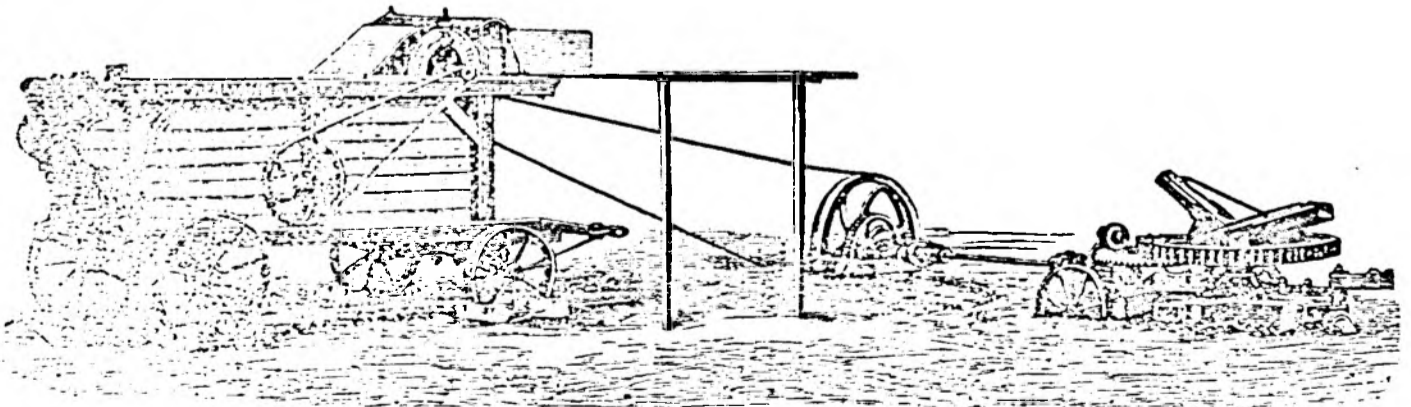
[1792] 2—6

De mai multe-ori premiate.**Fabrica de mașini agronomice**

a lui

Andreiu Török,**Sibiu. — Poarta Cisnădiei.**

[1831] 1—

recomandă pentru sezonul actual cunoscutele și renumitele sale mașini de treerat de cele mai bune sisteme. Mașini de învățat cu mâna și cu caii, cu scuturători de paie și fără de aceia. Târșite de plivit în patru diferite mărimi. Aparat pentru îmblătitul trifoiului. Triere, precum și tot felul de mașini și unelte economice, cu prețurile cele mai ieftine și cele mai ușoare condițiuni de plătire.

Toate mașinile se dau pe garanție.

Prețuri-curente la cerere se trimit franco și gratuit.

Reparaturile se îndeplinesc ieftin și grabnic.